خبر

یک کتابفروشی در رشت، رکورد فروش مجازی کتاب را شکست

بخش فرهنگی – «جنگل جاودانه»، نام یک کتابفروشی در رشت است که طرح قفسه‌باز در آن اجرا شده تا علاقه‌مندان به کتاب و کتابخوانی، دسترسی آزاد به تمامی کتاب‌های این کتابفروشی داشته باشند.

سرویس استان‌های خبرگزاری کتاب ایران (ایبنا): خیابان سعدی را که به سمت میدان شهرداری رشت طی کنیم، ابتدای پیاده‌راه، مکانی جلب توجه می‌کند که علاوه بر خودنمایی کتاب‌های متفاوت در ویترینی بزرگ، قفسه‌های مملو از کتاب همچون کتابخانه‌ای جلب توجه می‌کند. داخل که می‌شوی، متوجه می‌شوی اینجا کتابفروشی قفسه باز است که جمعیت بسیاری را برای خرید کتاب فرا می‌خواند.

سراغ مدیر کتابفروشی را از کارکنان می‌گیرم و آنها مرا به طبقه بالا هدایت می‌کنند.

مدیر نشر و کتابفروشی «جنگل جاودانه» با خوشرویی مرا پذیرا می‌شود؛ دفتر مدیریت که به نظر می‌رسد برای یک کتابفروشی، بزرگ هم باشد، همه شرایط را دارد؛ میز مدیریت و تعدادی کاناپه و میز پذیرایی که به انواع شکلات و تنقلات مجهز شده است.

انتشارات جنگل ۳۳ سال قبل در اصفهان تاسیس شد و به تدریج به تهران انتقال یافت و از تیر ماه ۹۲ یک شعبه کتابفروشی هم در رشت دارد.

مدیر کتابفروشی «جنگل جاودانه» گیلان با بیان اینکه کتابفروشی «جنگل جاودانه»، در همه بخش‌ها اعم از کتاب‌های آموزشی مدارس و دانشگاهی و غیر آموزشی به غیر از رشته‌های مرتبط با پزشکی را در خود جای داده است، گفت: در همین کتابفروشی فقط ۳۵ هزار عنوان کتاب داریم که کامل‌ترین مجموعه ما مربوط به زبان انگلیسی می‌شود.

وحید حسن‌زاده اظهار داشت: تلاش کردیم تا با عناوین مختلف کتاب‌ها و طرح قفسه باز، دسترسی مردم را به کتاب‌های مدنظرشان را تسهیل کنیم.

وی، یکی از کارهای خلاقانه برای ترویج فرهنگ مطالعه را عرضه لوازم التحریر در طبقه بالای فروشگاه کتابفروشی عنوان و بیان کرد: در بخشی از طبقه پایین و بخش فوقانی، لوازم التحریر با کیفیت، با نازلترین قیمت عرضه می‌شود که این امر موجب جلب مشتریان بیشتر به داخل کتابفروشی و بازدید از قفسه‌های کتاب به‌ویژه در این مقطع زمانی از کتاب‌های آموزشی شده است.

وی همچنین با اشاره به طرح مجازی عرضه کتاب در بازار کتاب، توسط خانه کتاب و ادبیات بیان کرد: بیشترین فروش کتاب اینترنتی طرح مجازی اردیبهشت ماه با فروش حدود یک میلیارد تومان در ۱۰ روز در گیلان مربوط به کتابفروشی «جنگل جاودانه» بود که طی مدت یاد شده، ۶ هزار جلد کتاب به صورت اینترنتی به فروش رسید.

مدیر کتابفروشی «جنگل جاودانه» طرح عرضه کتاب به صورت مجازی را طرح مناسب برای عرضه کتاب خواند و گفت: از سال ۹۶ تا قبل از کرونا طرح خوبی اجرا شد که در آن از سوی خانه کتاب به کتابفروشی‌ها یارانه‌ای داده می‌شد و مشتریان می‌توانستند با بن کتاب به صورت حضوری خرید داشته باشند اما متاسفانه با شیوع کرونا این طرح منحل شد.

حسن‌زاده با اشاره به اجرای طرح هر کدملی، یک میلیون تومان خرید کتاب اظهار داشت: اگر این طرح استانی باشد و در بازار کتاب لوازم التحریر را اضافه کنند و هزینه ارسال به عنوان یارانه پرداخت شود، کمک بسیار خوبی به کتابفروشی‌ها و مشتریان خواهد شد.

به گفته مدیر کتابفروشی «جنگل جاودانه» در رشت، این کتابفروشی تنها مجموعه‌ای است که همواره بین ۵ تا ۳۰ درصد تخفیف دارد.

وی از خانه کتاب و ادبیات ایران خواست تا نمایشگاه کتاب همچون گذشته استانی شود تا ناشران و کتابفروشی‌ها بتوانند کتاب‌های خود را به صورت حضوری به مشتریان عرضه کنند.

مدیر کتابفروشی «جنگل جاودانه» گفت: بازار کتاب به علت گرانی و تورم رو به افول می‌رود و یارانه‌هایی که در واقع به مشتریان تعلق می‌گیرد، موجب جنب و جوش و ترغیب علاقه‌مندان به خرید کتاب می‌شود؛ ضمن اینکه کتابفروشی‌ها نیز می‌توانند خرید کم کتاب را در بقیه زمان‌های سال، طی آن مدت جبران کنند.

وی گفت: در همین مدتِ شرکت کتابفروشی‌ها به صورت مجازی در نمایشگاه کتاب، بسیاری از کتاب‌های ما خریداری شد و باعث شد تا بتوانیم تغییر دکوراسیون در کتابفروشی بدهیم و فضای بین قفسه‌های کتاب را برای دسترسی سهل‌تر مشتریان بازتر کنیم.

کتابفروشی «جنگل جاودانه» در آستانه مدارس و دانشگاه‌ها روزهای آکنده از جمعیت را سپری می‌کند، گرچه به دلیل تنوع کتاب‌ها و رفت و آمد آزادانه مشتریان و بررسی کتاب‌های مختلف، این کتابفروشی همواره مشتریان خودش را دارد.

گفتگو با یکی از شاگردانِ کارگاه آواز استاد شجریان؛

کارگاه تخصصی آواز استاد شجریان نسل مهمی از خواننده‌ها را ماندگار کرد

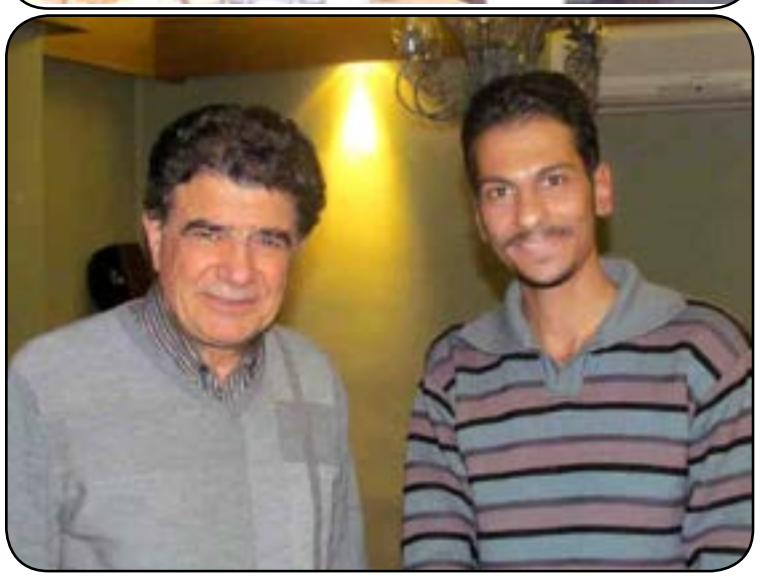

پریسا ساسانی

مسعود موسوی یکی از شاگردان استاد محمدرضا شجریان است که در میان تعداد قابل توجه متقاضیان آواز توانست از مرحله ابتدایی داوری کارگاه‌های آموزش آواز گذر کند و به عنوان یکی از کم سن و سال‌ترین هنرجویانِ کارگاه تخصصی آواز استاد در هفده سالگی از آموزه‌های آوازی موسیقی ایرانی بهره ببرد. پریسا ساسانی: مسعود موسوی در شهر اراک و در خانواده‌ای اهل هنر به دنیا آمده و زندگی می کند. او آواز را از کودکی نزد استاد معصومه مهر علی آغاز کرده، که به گفته خودش این استاد آواز نه فقط موسیقی بلکه حق مادری بر گردن او دارد. این خواننده جوان مقام های بسیاری در زمینه موسیقی ایرانی به عنوان یک نوجوان در بخش جوان جشنواره های مختلف موسیقی فجر کسب کرده و کنسرت های بسیاری را در داخل و خارج از کشور برگزار کرده است و اکنون هم در شهرهای مختلفِ ایران تدریس آواز می کند. او در گفتگو با خبرآنلاین و به منظورِ پاسداشت مقام هنری استاد محمدرضا شجریان درباره تجربه یادگیری آواز از استاد با توجه به سن کم خود، شخصیت وجودی و نقش استاد در ادامه مسیر موسیقی و تکنیک‌های آوازی خود سخن گفت و در میان صحبت‌های خود به رنگ صدای بانوان به عنوان تکمیل کننده آواز موسیقی ایرانی اشاره کرد.

♦ در آغاز درباره شخصیت وجودی استاد شجریان و تاثیری که او بر تربیت صدا و آواز شما داشت؛ سخن بگویید.

مسعود موسوی خواننده موسیقی ایرانی: سخن خود را با شعری از سعدی بزرگوار، سعدیا مرد نکونام نمیرد هرگز، مرده آن است که نامش به نکویی نبرند؛ آغاز می کنم و می خواهم درباره آواز و لقب خسرو آواز که به استاد داده شده صحبت کنم. به اعتقاد من از بارزترین وجوه استاد، شخصیت هنری او است . به این معنا که وقتی یک خواننده مورد بررسی قرار می گیرد به دو مقوله به نام قدرت و وسعت صدا و تعداد گام هایی که یک خواننده می تواند بخواند، توجه می شود و صدای استاد شجریان از این حیث هم دارای قدرت و هم وسعت بود. مقوله دوم جمله بندی و چیدمان و تکراری نبودن تحریرهایی است که استاد در طول سالین سال انجام دادند. مثلا اگر دو یا سه ماهور می خواند به هیچ عنوان تکراری نبود و همواره ایده‌های درست و تازه‌ای در آوازهای استاد شنیده می شد. نکته دیگر شناخت شعر و انتخاب درست آنها در دستگاه های مختلف بود.

♦ موضوع شناخت شعر و انتخاب درست اشعار موضوعی بود که استاد بر آن تاکید بسیاری داشت.

بله همینطور است. او بارها به هنرجویان خود در کارگاه تخصصی آواز می گفت که شعر بر آواز تقدم دارد و موکدا بیان می‌کرد که باید این مهم را رعایت کنیم. به اعتقاد من استاد یکی از بهترین خواننده ها در طول تاریخ بود که انتخاب شعر و شناخت شعر را به درستی می دانستند و در تلفیق شعر، موسیقی و مرکب خوانی سرآمد بود و با این تفاسیر است که لقب خسرو آواز به نیکویی برازنده او است. آنچه که عرض کردم از روی علاقه وافر به ایشان نیست و نمی خواهم متعصبانه این موضوع را بررسی کنم و آنچه می گویم بر پایه علم و تجربه است و استاد شجریان بارها در کارگاه‌ها گوشزد می کرد که به هیچ عنوان با تعصب درباره موسیقی صحبت نکنیم. به یاد دارم وقتی از شجریان درباره خواننده ها و یا نوازنده ها سئوال می کردیم و نظر او را درباره کیفیت کارشان جویا می شدیم؛ می گفت که همه خوب هستند، همه زحمت کشیدند و هر کدام به نوبه خود کار کردند. ولی به عقیده بنده هیچ خواننده‌ای نداشتیم که به اندازه استاد شجریان هنر آواز را به سطح ممتازی رسانده باشد.

♦ حَسبِ تجربه ای که به عنوان خبرنگار با حضور در کارگاه استاد شجریان داشتم، دقت به جزئیات در آواز هم از نکاتی بود که توجه ویژه‌ای به آن داشت.

بله. در واقع نکته دانی و نکته سنجی از مهمترین نکات وجودی او بود. استاد شجریان می دانست که در دوره های مختلف عمر خود چگونه هنرمندانه زندگی کند و برای هنر موسیقی و آواز بسیار مفید بود. موضوع دیگر صبوری و آرامش استاد بود و برای مردم وقت می گذاشت و حقیقتا مردم را دوست داشت. همچنین تلاش و پشتکار او در همه شاخه‌های هنری که به آن علاقه داشت ستودنی بود زیرا ایشان تنها در یک رشته استاد نبود بلکه در سایر حوزه‌های هنری از جمله خطاطی نیز درجه یک بود و پشتکار بسیاری داشت.

♦ برگزاری کارگاه تخصصی آواز شجریان تا چه اندازه بر جریان موسیقی ایران مفید بود؟

برپایی کلاس‌های آموزشی در همه حوزه‌ها از جمله آواز و نوازندگی مهم است و موجب زنده ماندن جریان موسیقی ایران می‌شود. موضوعی که متاسفانه خیلی کم رنگ شده است و اساتید موسیقی کمتر تمایلی به مقوله تدریس موسیقی دارند. این درحالی است هنر موسیقی با آموزش به نسل های بعدی کامل خواهد شد که استاد شجریان در این امر زحمت بسیاری کشیدند. به اعتقاد من هر انسان وقتی پا به حیات می گذارد، رسالتی بر دوش دارد و مامور به کاری است و اگر این ماموریت را به خوبی انجام دهد به سعادت دست پیدا می کند و هنرمند هم رسالت خود را با آموزش و تربیت نیروی انسانی کامل می کند و به اعتقادمن شجریان یکی از بهترین انسان‌هایی بود که به این ماموریت وجودی خود واقف بود و به بهترین شکل آن را به انجام رساند. بنابراین استاد شجریان با راه اندازی کارگاه آواز، یک نسل مهم از خواننده‌های ایرانی را ماندگار کرد.

♦ مهمترین تاکید استاد در این کارگاه‌ها چه بود؟

شجریان همواره معتقد بود خواننده‌ها شعر و ادبیات را در دوره ای که سطح مطالعه کم شده با هنر آواز زنده نگه می دارند و این موضوع بسیاری مهمی بود که استاد مدام بر آن تاکید داشت. بنابراین مهمترین اثر و ردپایی که یک هنرمند در زندگی حرفه‌ای خود می‌تواند انجام دهد؛ انتقال فرهنگ و هنر به نسل های آینده است و استاد شجریان به خوبی هرچه تمام‌تر این کار را انجام دادند و به به عنوان یک خواننده، خود را جزو نوادگان استاد شجریان می دانم اگر عمری باشد می‌توانم نام ایشان را زنده نگه دارم.

♦ زمانی که نزد شجریان آواز را آغاز کردید هفده ساله بودید، چطور از برگزاری این کلاس‌ها مطلع شدید و مراحلی که طی کردید، چطور بود؟

همانطور که گفتم خانواده‌ای اهل هنر داشتم و تبعا اخبار مربوط به هنر، به خصوص موسیقی را دنبال می کردیم. در سال ۱۳۸۵ فراخوانی در اخبار منتشر و دست به دست می شد که استاد قرار است کارگاه آوازی برگزار کنند. به محض خبردار شدن برای آزمون ثبت نام کردم و مراحل اولیه تست ها را خدمت شاگردان ایشان و اساتیدی چون علی جهاندار، حمیدرضا نوربخش، مظفر شفیعی و محسن کرامتی گذراندم و در مرحله نهایی در یکی از سالن های فرهنگستان هنر خود استاد تشریف آورد و تست های نهایی را انجام داد. در آن دوران یکی از جوان‌ترین شاگردان استاد بودم.

♦ حس و حالی که به عنوان یک خواننده نوجوان در حضور خسرو آواز ایران داشتید چه بود؟

هیچگاه یادم نمی رود برای اولین بار که می خواستم جلوی او بخوانم استرس بسیاری داشتم ولی وقتی روی صحنه رفته و چهره خندان ایشان را دیدم،ترسم ریخت و چند دقیقه که به واقع جزو عمرم نبود. آوازی در اصفهان خواندم و استاد مجید درخشانی هم لطف می کردند و جواب آواز را می دادند. تجربه عجیب و دوست داشتنی بود که هرگز فراموش نمی کنم.

♦ توصیه مطلوبی که استاد شجریان به شاگردان آوازی خود داشت؛ چه بود؟

قطعا چیزی که استاد همیشه در کارگاه ها مکرر مطرح می کرد، تمرین، تکرار، تداوم و پشتکار آواز بود. و رمز موفقیت خود را در همین موارد می دید و می گفت که تمرین آواز جزء جدانشدنی از فعالیت های روزمره وی بود. نا گفته نماند که توصیه اخلاقی او مبنی بر حرمت نگه داشتن بزرگان و پیشکسوت های هنر برای من بیش آنچه در کارگاه آموختم اهمیت داشت و این توصیه ای است که بنده همواره به هنرجویان می کنم. نکته بعدی تاکید استاد بر تقلید بود و می گفت باید تقلید تا زمانی که شاگرد هستیم تقلید کنیم و زمانی که از مرحله شاگردی گذشتیم به سبک شناسی آوازی بپردازیم.

♦ یکی از مهمترین نکاتی که استاد شجریان روی آن تاکید داشت حضور و سهم بانوان از آواز موسیقی ایران است و آموزش تعداد قابل توجهی از بانوان در کارگاه آواز استاد مبیین این مطلب است. به عنوان یکی از شاگردان او که امروزه به عنوان یک استاد در مسند آموزش قرار دارید، تا چه اندازه به آموزش و پرورش آواز بانوان اهمیت می دهید؟

قطعا یکی از شاهکارهای خلقت خاوند صدای بانوان است و این موسیقی بدون صدای آنها کامل نمی شود. بنده خانم های خواننده‌ای را می شناسم بسیار درجه یک هستند ولی متاسفانه موقعیت بروز استعدادهای خود را ندارند. شاگردان خانم بسیاری دارند در اوج پیشرفت می پرسند که آینده حرفه ای که برای آن زحمت کشیدند، چه می شود ؟

♦ خب چه می‌شود؟ آیا نباید این موضوع به عنوان یک مطالبه از سوی اهالی موسیقی مطرح شود؟

بنده هم خیلی امیدوارم که چنین شود منتها مشکلی که وجود دارد عدم اعتماد به نفس بانوان در بیان خواسته‌شان است. که البته به نظرمن حق هم دارند من در شهرهای کوچک تدریس می کنم و می بینم که خانم ها با چه سختی و گاها به دور از چشم خانواده‌ها و بسیار مشتاق به کلاس‌های آواز مراجعه می کنند.البته در حال حاضر فضای مجازی کمک بسیاری کرده است و هر عزیزی می تواند آثار خود را عرضه کنند.

چند فیلم مجوزدار در صف اکران سینما هستند؟

بخش فرهنگی – اکران فیلم‌های سینمایی جدید همچون «زودپز» به کارگردانی رامبد جوان در حالی پس از پنج روز عزاداری عمومی (۱۳ مهرماه) آغاز می‌شود که حدود ۵۰ فیلم دیگرِ دارای پروانه نمایش، هنوز بدون اکران باقی مانده‌اند.

به گزارش خبرگزاری خبرآنلاین، پاییز که از راه می‌رسد گیشه سینماها معمولا حال و هوایی متفاوت پیدا می‌کند؛ بخصوص آنکه صاحبان فیلم‌هایی که قصد اکران دارند، به تکاپو می‌افتند تا پیش از رسیدن دوران رکود سینما در یک ماه مانده به جشنواره فجر، فیلم‌های خود را روی پرده سینما ببرند که همین موضوع سبب ایجاد ترافیکی سنگین از متقاضیان پرشمار اکران می‌شود.

به گزارش ایسنا، در حال حاضر که بیش از چهار ماه تا شروع جشنواره چهل و سوم فجر باقی است، بیش از ۱۵ فیلم از جشنواره دوره قبل هنوز اکران نشده‌اند. البته برای برخی از این فیلم‌ها پروانه نمایش صادر شده و احتمالا در ماه‌های آینده راهی اکران می‌شوند.

«صبحانه با زرافه‌ها» ساخته سروش صحت، «تابستان همان سال» محمود کلاری، «باغ کیانوش» رضا کشاورز، «صبح اعدام» بهروز افخمی، «میرو» به کارگردانی حسین ریگی، «نپتون» به کارگردانی محمدابراهیم غفاریان، «دست ناپیدا» به کارگردانی انسیه شاه‌حسینی، «نبودنت» کاوه سجادی‌حسینی و «معجزه پروین» به کارگردانی محمدرضا ورزی از جمله فیلم‌های جشنواره هستند که اخیرا مجوز اکران گرفته‌اند اما هنوز خبری از اکران «احمد»، «مجنون»، «بهشت تبهکاران»، «دروغ‌های زیبا» و «دو روز دیرتر» نیست.

اگرچه در هفته‌های اخیر شوراهای صدور پروانه فیلم‌ها تا زمان استقرار مدیریت جدید تعطیل شده است اما در یکی دو ماه گذشته برای تعدادی فیلم پروانه نمایش صادر شده است که به بیش از ۳۰ مورد می‌رسند و شامل برخی فیلم‌های توقیفی هم می‌شوند، مثل «سینما متروپل»، «مسیح پسر مریم» و «غیبت موجه».

بجز فیلم‌های نام‌برده شده و تعدادی فیلم دیگر در چند وقت اخیر پروانه نمایش گرفته‌اند، همگی در صف اکران قرار می‌گیرند. «اصلان» به کارگردانی محمد اسدنیا و تهیه‌کنندگی محمد نشاط، «سلام علیکم حاج آقا» به کارگردانی حسین عمویی و تهیه‌کنندگی محمدرضا محمدی، «مهمانی از کارائیب» به کارگردانی بهزاد فراهانی و تهیه‌کنندگی شهرام گیل‌آبادی، «شنگول و منگول» به کارگردانی و تهیه‌کنندگی داریوش دالوند، «کوکتل مولوتوف» به کارگردانی حسین امیری دوماری و تهیه‌کنندگی محمد کمالی‌پور، «برای رعنا» به کارگردانی ایمان آقامحمدحسین‌یزدی و تهیه‌کنندگی مرتضی شایسته، «گمشده» به کارگردانی مریم برزگر و تهیه‌کنندگی علی‌اکبر ثقفی، «آن زن از باران آمد» به کارگردانی و تهیه‌کنندگی علی‌اصغر شادروان، «خانه ارواح» به کارگردانی کیارش اسدی‌زاده و تهیه‌کنندگی امیرشهاب رضویان، «زمانی در ابدیت» به کارگردانی محمدمهدی نوروزیان و تهیه‌کنندگی نیکی کریمی، «رکسانا» به کارگردانی پرویز شهبازی و تهیه‌کنندگی مسعود ردایی، «مسیح پسر مریم» به کارگردانی علی جعفرآباد و تهیه‌کنندگی مهدی فرجی، «بی‌تار» به کارگردانی جمیل رستمی و تهیه‌کنندگی حامد حسینی، «بازی را بکش» به کارگردانی محمدابراهیم عزیزی و تهیه‌کنندگی مصطفی کیایی، «عزیز» به کارگردانی مجید توکلی و تهیه‌کنندگی علی احمدی، «شمشیر و اندوه» به تهیه‌کنندگی مهدی جعفری و کارگردانی مشترک عماد رحمانی و مهرداد محرابی، «ماریا» به کارگردانی مهدی اصغری و تهیه‌کنندگی علی لدنی، «عموزادگان» به کارگردانی دانش اقباشاوی و تهیه‌کنندگی ایرج تقی‌پور، «پس از عاشقی» به کارگردانی محمدعلی صفورا و تهیه‌کنندگی حسن علی امجدی، «به خاطر یک کیف دلار» به کارگردانی جمشید بهرامیان و تهیه‌کنندگی آذر معماریان، «ملودی» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی بهروز سبط رسول، «جزیره مینو» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی حسین قاسمی جامی، «مرد عینکی» به کارگردانی کریم محمدامینی و تهیه‌کنندگی ابراهیم عامریان، «خرچنگ» به کارگردانی مصطفی شایسته و تهیه‌کنندگی یاسر جعفری، «وحشی» به کارگردانی فاطمه سروش و تهیه‌کنندگی علی اکبر ثقفی، و تهیه‌کنندگی سیاوش امین‌پور، «لاک پشت و حلزون» به کارگردانی رضا حماسی و تهیه‌کنندگی هوشنگ نوراللهی، «عینک قرمز» به کارگردانی حسین مهکام و تهیه‌کنندگی مرتضی شایسته، «ساعت جادویی» به کارگردانی محمدعلی بصیری و تهیه‌کنندگی محمدمهدی نخعی، «مسخ نرگس» به کارگردانی حامد علیزاده و تهیه‌کنندگی سعید شرفی‌کیا، «آقای گل» به کارگردانی بیژن شیرمز و تهیه‌کنندگی مهدی احمدی، «برزنگی» به کارگردانی و تهیه‌کنندگی حسین قاسمی جامی، « ۷۰۳۰» به کارگردانی بهرام افشاری و تهیه‌کنندگی ابراهیم عامریان، «شوماه» به کارگردانی مژگان بیات و تهیه‌کنندگی عبدالمحمد نجیبی فیلم‌هایی هستند که با دریافت پروانه نمایش آماده اکران عمومی هستند.

در این بین فیلم‌های «۷۰۳۰»، «کوکتل مولوتوف» و «صبحانه با زرافه‌ها» و همچنین «سینما متروپل» احتمالا تا یکی دو ماه آینده روانه سینماها می‌شوند. علاوه براین‌ها بهروز افخمی پیش‌تر از اکران پاییزی دو فیلمش «استاد» و «صبح اعدام» هم خبر داده بود.

در کنار این‌ها، فیلم‌های «وابل» تورج اصلانی، «۲۸۸۸» و «سینما شهر قصه» از کیوان علی‌محمدی و علی‌اکبر حیدری، «شبگرد» فرزاد مؤتمن و «هفت بهار نارنج» فرشاد گل‌سفیدی هم بدون اکران مانده‌اند و فیلم‌های «شیشلیک» محمدحسین مهدویان، «علت مرگ: نامعلوم» علی زرنگار و «قاتل و وحشی» حمید نعمت‌الله همچنان در توقیف به سرمی‌برند؛ البته توقیف فیلم نعمت‌الله فقط برای اکران داخلی است و با پروانه نمایش صادر شده، منعی برای اکران این فیلم در خارج از کشور وجود ندارد!

مرور اسامی این فیلم‌ها و نگاهی به وضعیت گیشه سینما که در تملک فیلم‌های کمدی قرار دارد، بیش از هر چیز بر این نکته تاکید می‌شود که شورای صنفی نمایش و مدیران سینمایی باید سیاستی متفاوت برای اکران در نظر بگیرند تا در کنار کاهش تعداد فیلم‌های پشت خط اکران، از فیلم‌سوزی جلوگیری شود. ضمن اینکه با سیاستگذاری جدید در سینما می‌توان از تولید و اکران فیلم‌هایی که کیفیت بیشتری دارند و ذائقه مخاطب را می‌توانند از کمدیِ صِرف ارتقاء دهند، حمایت کرد.

در این راستا فراهم کردن شرایط برای اکران فیلم‌هایی که در این چند سال توقیف مانده‌اند، می‌تواند شروعی خوب برای تغییر سیاست‌ها و جذب مخاطب بیشتر به سینما باشد.